

nepřísluší vůbec, byl-li manžel uznán za nepovinná přispívati na její výživu. (Nález nejv. správ. soudu z 14. X. 1924, č. 17606/24.)

Není vadou řízení, když správní úřady nezjišťovaly, které podpisy na žádostech o zřízení zemědělské pokladny jsou nepravé, když stížnost okres. nemoc. pokladny nevylučuje, že tu nebylo projevu zájemníků obou skupin, ale pouze tvrdí, že mnoho z podpisů zájemníků obou skupin bylo fignováno (nález Nejv. spr. soudu z 18. listopadu 1924, č. 8883/24).

Účinnost přestoupení podle § 13, č. 1, odst. 3. n. z. Srovná-li se zásada vyslovená v § 13, č. 1, odst. 1. s ustanovením odst. 3. téhož paragrafu, není posléze citovaný předpis ničím jiným než ustanovením pořádkovým sledujícím cíl, jednak aby okr. nemoc. pokladna měla správnou evidenci svých členů, jednak aby každý pojištěnec, dokud trvá jeho zaměstnání poj. povinné, byl bez jakékoli mezery časové pro případ nemoci pojištěn u některé pokladny k provádění nem. pojištění podle § 11 připuštěné. Těmto tendencím zákona je zajisté vyhověno tím, 1. když se okres. nemoc. pokladna včas dozví o tom, že zaměstnavatel pojistil nebo míní pojistiti zaměstnance u jiné pokladny v § 11 jmenované způsobem a měrou zákonem stanovenou, 2. že pojištěnci bez časové mezery se stali členy této jiné pokladny. K účinnosti přestupu je však ještě třeba, aby úmysl přestupu pokladně notifikovaný byl také uskutečněn (nález Nejv. správ. soudu z 3. října 1924, č. 10618/24. — Srv. též nález z 25. ledna 1924, č. 1034/24 v Soc. Revue, roč. 1924, str. 275).

Povinnost ohlašovací, na jejíž opomenutí váže zákon důsledky v § 32 označené, uložena jest v § 31 zaměstnavateli bez jakékoli výhrady neb výjimky. Účelem předpisu tohoto jest, zabezpečiti, aby se příslušné pokladně dostalo včas vědomosti o novém pojištěnci zároveň s potřebnými daty (srovnej § 7 c n. z.), které jí řádně a spolehlivě podati může právě zaměstnavatel, aby pak pokladna řádně mohla zaříditi vše, čeho je k provádění nemocenského pojištění zapotřebí. S hlediska tohoto účelu nemůže zaměstnavatel řečené povinnosti býti zbaven jen proto, že zaměstnanec, o nějž jde, sám se již u pokladny přihlásil za dobrovolného člena; neboť není účelu zákona vyhověno již tím, že osoba tato jest u pokladny vůbec a jakkoli pojištěna, nýbrž toliko tehdy, když jest pojištěna způsobem a měrou v zákoně nařízenou (§ 13, č. 1, odst. 1.), t. j. podle pracovního výdělku, který zaměstnavatel podle § 7 c oznámiti má nemocenské pokladně přihláškou. (Nález nejv. správ. soudu z 10./5. 1924, č. 8345/24.)

Kdy jest odhlášení řádným (§ 33, 31 n. z.)? Cituje-li zákon v § 33 paragraf 31, dává tím zřetelně najevo, že řádným jest odhlášení tehdy, když pojištěnec po skončení pracovního poměru ze zaměstnání vystoupil. Není tudíž řádné odhlášky, vystupuje-li pojištěnec ze zaměstnání snad jen v důsledku pouhého přerušeni práce, nýbrž řádnou jest odhláška pouze tehdy, když pracovní poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem byl právně zrušen. (Nález nejv. správ. soudu ze 17. září 1924, č. 15.754/24. — P. p. Šlo o zaměstnance, který přerušil práci v důsledku onemocnění. Zaměstnavatel v rozporu s výpovědí zaměstnance tvrdil, že pracovní poměr byl dnem onemocnění zrušen. Ministerstvo soc. péče nepřihlíželo k tomuto rozporu a zprostilo zaměstnavatele povinnosti doplatiti příspěvky, které požadovala okres. nemoc. pokladna za 14 dnů (výpovědní lhůty). Z cit.

nálezu vyplývá, že onemocnění sama o sobě — není-li spojeno se zrušením pracovního poměru — nesmí zaměstnavatel použít jako důvodu k odhlášení ve smyslu § 31 n. z. — Srv. též nálezy nejv. správ. soudu z 5. dubna 1924, č. 5609/24 a z 28. června 1924, č. 11.621/24 v Soc. Revue, roč. 1924, str. 558 a 559.)

Předpis § 32 neváže regresní nárok pokladny na podmínku, aby onemocnění nastalo za trvání pracovního poměru čili za trvání členství u pokladny. (Nález nejv. spr. soudu z 26./6. 1924, č. 11590/24.)

Předpis § 32 n. z. má se zřetelem k tomu, že nemocenské pojištění osoby v pracovním poměru nastává podle § 1, odst. 1 n. z. ex lege, t. j. již nastoupením zaměstnání, za účel, zajistiti, aby zaměstnavatel povinnosti v § 31 mu uložené dostál, má tedy povahu pořádkové pokuty. Že by důsledky § 32 nastati nesměly, jestliže pokladna již z důvodu dřívějšího pojistného poměru by byla k plnění pojistných dávek povinna, zákon nikde nestanoví, a neplyne to ani z povahy věci, protože tu nejde o náhradu výloh, jež pokladna učinila, aniž by byla k tomu povinna, tedy o nápravu nějaké újmy pokladně způsobené, nýbrž o pořádkovou pokutu, jež podle vůle zákona stihá nedodržení povinnosti ohlašovací (nález nejv. správ. soudu z 15. prosince 1924, č. 2235/24).

Členství u společenstevní nemocenské pokladny (§ 58 n. z.). Ustanovením § 1, bod IV. zák. z 22. prosince 1921, č. 489 Sb. z. a n., které doplnilo § 58 n. z. ustanovením, že u společenstevní nem. pokladny jsou povinně pojištěni všichni, kdo jsou zaměstnání u členů společenstva, mimo osoby v domácnosti zaměstnané, byly derogovány veškeré předpisy zákonné, které do té doby byly směrodatné pro řešení otázky, kdo je členem společenstevní nem. pokladny. Tato otázka může být řešena od počátku účinnosti zákona č. 489/1921 toliko podle tohoto zákona, nikoli podle předpisů živn. řádu (nález nejv. správ. soudu z 10. listopadu 1924, č. 19576/24).

Pokladny § 130 d) živn. ř. nenáleží k pokladnám nemocenským, uvedeným v § 11 n. z., poněvadž neprovádějí nemocenské pojišťování dělnictva podle § 1 n. z. (arg. § 11, odst. 1. n. z.) a nevyžadují ke své činnosti osvědčení podle § 7, odst. 2. zák. č. 202 z r. 1892. Svazové pokladny jsou pokladnami »mistrovskými«, určenými pro pojišťování členů společenstva a nemají ničeho společného s povinným pojišťováním pomocnictva — příslušníků společenstva, upraveným § 121 ž. ř. (nález nejv. správ. soudu z 18. listopadu 1924, č. 20.254/24).

Působnost nemocenské pokladny soukromých úředníků a zřízců, z. p. p. v Praze jest podle čl. XXI., odst. 3. zákona č. 268/1919 omezena na pojištěnce, podrobené pensijní povinnosti podle zákona z 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z r. 1907, nebo cís. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z. a vztahuje se na ni čl. VII. zákona č. 89/1920, t. j. pokladna tato nesmí nemocensky pojišťovati osoby, které teprve zákonem č. 89/1920 podrobeny byly pensijnímu pojištění (nález nejv. správ. soudu z 27. prosince 1924, č. 23.017/24).

K § 67 n. z. Výrok o vině a trestu z opomenutí přihlášky k nem. pojištění — § 31 a 67 — je právně nezávislým na výroku o po-